

हताः पुत्राश्चेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अनंतकंप्रायश्चित्तैरप्यविनाश्यं ॥ ११ ॥ शरीराणीति ममंतुतपएवप्रशस्तमिति श्रियोस्ति तथापि आश्रमाणां मध्ये विशेषं श्रेष्ठं उक्तदोषनिवर्तनक्षमं आचक्ष्वेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ कृतांतविधिः परप्राणहरणं तेन संयुक्ताः स्वापराधैर्नैव हता इत्यर्थः ॥ १५ ॥ वस्तुतस्तु तेषामपि स्वातंत्र्यं नास्तीत्याह नत्वमिति पर्यायधर्मेण मरण

युधिष्ठिर उवाच हताः पुत्राश्च पौत्राश्च भ्रातरः पितरस्तथा ॥ श्वशुरागुरवश्चैव मातुलाश्च पितामहाः ॥ १ ॥ क्षत्रियाश्च महत्मानः संबंधि सुहृदस्तथा ॥ वयस्याभागेनेयाश्च ज्ञातयश्च पितामह ॥ २ ॥ बहवश्च मनुष्येन्द्रानां देशसमागताः ॥ घाति ताराज्यलुब्धेन मर्यैकेन पितामह ॥ ३ ॥ तांस्तादृशानं हं हत्वा धर्मनित्या न्महीक्षितः ॥ असंरुत्सो मपान्वीरा किंप्राप्स्यामितपोधन ॥ ४ ॥ दद्याम्यनिशमघापि चित्तयानः पुनः पुनः ॥ हीनां पार्थिवसिंहसैः श्रीमद्भिः पृथिवीमिमां ॥ ५ ॥ दृष्ट्वा ज्ञातिवधं घोरं हतांश्च शतशः परान् ॥ कोटिशश्च नरानन्या रितप्ये पितामह ॥ ६ ॥ कानुतासां वरस्त्रीणामवस्था यथा भविष्यति ॥ विहीनानां तु तनयैः पतिभिर्भ्रातृभिस्तथा ॥ ७ ॥ अस्मानंतकरान्घोरान्यां डवान्दृष्ट्वा निःसंहतान् ॥ आक्रोशंत्यः क्रुशदीनाः प्रपतिष्यंति भूतले ॥ ८ ॥ अपसंत्यः पितृभ्रातृन्यतीन्पुत्रांश्च योषितः ॥ त्यक्त्वा प्राणान् स्त्रियः सर्वा गमिष्यंति यमक्षयं ॥ ९ ॥ वत्सलत्वाद्भिज्जश्रेष्ठतत्र मेनास्ति संशयः ॥ व्यक्तं सौक्ष्म्याच्च धर्मस्य प्राप्स्यामः स्त्रीवधं वयं ॥ १० ॥ यदयं सुहृदो हत्वा कृत्वा पापमनंतकं ॥ नरके निपतिष्यामो लब्धः शिरस एव ह ॥ ११ ॥ शरीराणि विमोक्ष्यामस्तपसो भ्रेण सत्तम ॥ आश्रमाणां विशेषं त्वमथा चक्ष्वे पितामह ॥ १२ ॥ वैशंपायन उवाच युधिष्ठिरस्य तद्वाक्यं श्रुत्वा द्विपायनस्तदा ॥ निरीक्ष्य निपुणं बुद्ध्याः क्रुपिः प्रोवाच पांडवं ॥ १३ ॥ व्यास उवाच माविषादं कथाराजन् क्षत्रधर्ममनुस्मरन् ॥ स्वधर्मेण हताद्येते क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभ ॥ १४ ॥ कांक्षमाणाः श्रियं कृत्वा पृथिव्यां च महद्यशः ॥ कृतांतविधिसंयुक्ताः कालेन निधनं गताः ॥ १५ ॥ न त्वंहं तानभीमोऽयं नार्जुनो न यमावपि ॥ कालः पर्यायधर्मेण प्राणानादत्ते हिनां ॥ १६ ॥ न तस्य माता पितरौ नानुग्राह्यो हि कश्चन ॥ कर्मसाक्षी प्रजानां यस्तेन कालेन संहताः ॥ १७ ॥ हेतुमात्रमिदं तस्य विहितं भरतर्षभ ॥ यद्भूतिर्भूतानि तदस्मै रूपमैश्वरं ॥ १८ ॥ कर्मसूत्रात्मकं विद्विषाक्षिणं शुभपापयोः ॥ सुखदुःखगुणोदकं कालं कालफलप्रदं ॥ १९ ॥ तेषामपि महाबाहो कर्माणि परिचितय ॥ विनाशहेतुकानि त्वयैस्ते कालवशं गताः ॥ २० ॥

विधिना आदत्तगृहीतवान् ॥ १६ ॥ १७ ॥ हेतुमात्रं निमित्तमात्रं इदं युद्धं तस्य तेन अस्मै अस्य ऐश्वरं नियंतृत्वं ॥ १८ ॥ कर्मैव सुखं वधं न तदात्मकं तद्वधानं ईश्वरोपिकर्मानुसारेण फलं ददन् नैव बभूव नैर्घृण्य देवी भजतीत्यर्थः कालं कर्मपिकाल एवेत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥